

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/509/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312207573
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Szabová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1312207573.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Edity Szabovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a Mgr. Barbory Bartekovej, v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736, právne zast.: JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, AK ECKER - KÁN & partners, Nám. M. Benku 9-C1, Bratislava, proti odporcovi: D. H., nar. X.X.XXXX, prechodný pobyt R. Y. XXXX/XX, L., štátna príslušnosť: C. islamská republika, t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou G. Y., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava III, o zaplatenie 50,50 eura, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15.5.2013, č.k. 10C/222/2012-50, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 15.5.2013, č.k. 10C/222/2012-50 **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, doručený súdu dňa 13.6.2012, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 50,50 eur, lebo dňa 7.10.2010 cestoval dopravným prostriedkom navrhovateľa - linkou MHD č. 4 a pri kontrole sa nevedel preukázať platným cestovným lístkom, ani časovým predplatným lístkom a uvedenú úhradu odmietol uhradiť napriek písomnej upomienke zo dňa 15.11.2010. V konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že opatrovníčka odporcu podaním zo dňa 3.4.2013 vzniesla námietku premlčania právneho nároku navrhovateľa s poukazom na § 108 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), v zmysle ktorého sa práva z prepravy premlčujú za 1 rok.

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že odporca porušil tarifné a prepravné podmienky navrhovateľa účinné v rozhodnom čase tým, že cestoval bez platného časového cestovného lístka a jeho totožnosť bola dostatočným spôsobom a hodnoverne zistená zo strany kontrolóra (revízora) navrhovateľa. V dôsledku toho vznikol navrhovateľovi nárok podľa čl. 1 bod 2, písm. d), čl. 2 bod 1 a čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy (MHD) v Bratislave, v spojení s Cenovým výmerom č. 1/2009, vydaným hlavným mestom Bratislava podľa § 20 zák. č. 18/1996 Z.z. o cenách, v znení neskorších predpisov a Opatrenia Ministerstva financií SR č. 01/R/2005, ktorým sa určujú náhrady vrátane DPH a tarifné podmienky MHD v Bratislave pre Dopravný podnik Bratislava. Pri rozhodovaní však súd prihliadol na námietku premlčania vznesenú opatrovníčkou odporcu, pretože žalobný nárok navrhovateľa vznikol dňom porušenia tarifno-prepravných podmienok dopravcu odporcom, t.j. dňom 7.10.2010, pričom jedno

ročná premlčacia lehota na uplatnenie peňažného nároku začala v danom prípade plynúť uvedeným dňom a uplynula dňom 7.10.2011. Argument navrhovateľa, že by sa mala použiť všeobecná trojročná premlčacia doba (§ 101 OZ) všade tam, kde pre jednotlivé práva nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená iná premlčacia doba, súd neakceptoval, nakoľko priamo v Občianskom zákonníku v ust. § 108 je pre stanovená osobitná premlčacia doba jeden rok pre práva z prepravy, po uplynutí ktorej sa tieto práva premlčujú s výnimkou práv na náhradu škody pri preprave osôb. Navrhovateľ návrh na začatie konania podal až dňa 13.6.2012, teda až po uplynutí premlčacej lehoty, na čo súd vzhľadom na námietku premlčania musel prihliadať.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že v konaní úspešnému odporcovi žiadne trovy konania nevznikli, a preto mu náhradu trov nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietol, že súd prvého stupňa dospel vo svojom rozhodnutí na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu.

Poukázal na to, že zmluvou o preprave (§ 760 OZ) vzniká právny vzťah medzi dopravcom (fyzickou alebo právnickou osobou prevádzajúcou dopravu na základe príslušného povolenia) a cestujúcim. Preprava osôb je služba poskytovaná cestujúcim, ktorá spočíva v preprave predmetu (vecí) a osoby dopravným prostriedkom do miesta určenia, a to riadne a včas, za určené cestové. Občiansky zákonník obsahuje iba základnú úpravu vzťahov vznikajúcich pri rôznych druhoch a spôsoboch prepravy. Podrobnejšia úprava je ponechaná osobitným zákonom a na ich základe vydaným vykonávacím právnym normám, v tomto prípade zákonu o cestnej doprave. V tejto súvislosti argumentoval tiež úpravou v § 12 ods. 2 písm. b), § 14 ods. 1 písm. d) a § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, ako aj čl. 6 ods. 2 a čl. 6 ods. 3 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave, a čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave s tým, že povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi úhradu vznikla v zmysle § 12 ods. 2 písm. b) v spojení s § 14 ods. 1 písm. d) a § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, pričom táto úhrada za nepreukázanie sa cestovným lístkom nepatrí medzi práva z prepravy v zmysle § 760 OZ. Všeobecná premlčacia doba podľa OZ sa použije všade tam, kde pre jednotlivé práva nie je OZ alebo iným právnym predpisom ustanovená premlčacia doba. Zákon č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave neustanovuje premlčaciu dobu za nezaplatenie úhrady pri cestovaní bez cestovného lístka, a preto je namieste použiť § 101 OZ, čo znamená, že pohľadávka vo výške 50,50 eura nebola v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu (1.8.2012) premlčaná. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov prvostupňového, aj odvolacieho konania.

Opatrovníčka odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal a prejednal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. (rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18.2.2014), a dospel k záveru, že nie je dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, pretože odvolacie námietky navrhovateľa neobstoja. Po tom, ako sa odvolací súd podrobne oboznámil s výsledkami dokazovania na súde prvého stupňa, ako aj s jeho skutkovými a právnymi závermi konštatuje, že súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav veci (§ 120 O.s.p.), vec posúdil správne po právnej stránke a svoje rozhodnutie i dostatočným spôsobom odôvodnil (§ 157 O.s.p.), na ktoré dôvody poukazuje aj odvolací súd.

Neobstojí námietka navrhovateľa, že súd mal vo veci nároku na zaplatenie úhrady za nepreukázanie sa cestovným lístkom aplikovať ust. § 101 OZ (všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu), lebo úhrada nepatrí medzi práva z prepravy v zmysle § 760 OZ. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, právne vzťahy účastníkov konania, a tým aj oba uplatnené nároky navrhovateľa ako dopravcu na zaplatenie cestovného a úhrady vo výške stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav voči odporcovi (cestujúcemu), vyplývajú zo zmluvy o preprave (§ 760 OZ), a preto nie je dôvod na to, aby sa na každý z týchto nárokov aplikovala iná premlčacia doba. Právo na zaplatenie cestovného a úhrady má rovnaký právny základ -

porušenie podmienok zmluvy o preprave, teda na ich uplatnenie vo vzťahu k premlčaniu sa tak vzťahuje ust. § 108 OZ. Právo na zaplatenie úhrady („pokuty“) nemôže vzniknúť samostatne a oddelene len na základe zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave (aj keď môže byť samostatne a oddelene uplatnený na súde), ale len spolu s nárokom na zaplatenie cestovného. Oba nároky vznikli zo zmluvy o preprave osôb v MHD, resp. z jej porušenia, a to súčasne. U oboch nárokov preto začína rovnako plynúť aj premlčacia doba stanovená v § 108 OZ. Správny je preto záver súdu prvého stupňa o premlčaní navrhovateľovho nároku, pretože návrh na začatie konania bol súdu doručený až dňa 13.6.2012, t.j. po uplynutí zákonnej ročnej premlčacej doby.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnému odporcovi nepriznal trovy odvolacieho konania, nakoľko mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.